

imod den. Jeg skal, som En af dem, nævne en Mand, der har havt Sæde i dette Thing, og hvis Følelse for det Rette og Sømmelige vistnok erindres af en Del af Thingets Medlemmer; det er afdøde Statsraad L. C. Larsen. Denne § 6 er endvidere, om jeg har forstaaet Landsthingets Forhandlinger om dette Lovforslag ret, der bleven indpægaet fra flere Sider; jeg har konfereret med flere af Landsthingets Medlemmer om den, og de have styrket mig i min Overbevisning om det Rette i, at § 6 udstemmes.

J. Bruze: Den høitærede Minister har misforstaaet mig meget. Jeg var ganske rigtig af den Mening, at der skulde foretages en Stærkelse, en Kontrolspørgning over hele Landet, men saaledes som den høitærede Minister har forstaaet det, var det ikke min Mening. Jeg begyndte mit sidste Foredrag med at sige, at jeg ligesom det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) ikke holdt af halve Forholdsregler, og det kalder jeg det, naar der ikke kunde tages andre Forholdsregler end disse, og jeg veed ikke, hvad det egentlige Niemed er med Loven, naar det ikke er, at der skal føres en ny Kontrol for at forebygge Smittes Udbredelse. Den ærede Minister ubtalte det jo som Hovedtanke og gjorde det selv saa klart, hvor fordærlig dette Onde var, og hvor meget det truede Samsundet, og jeg troede, at den høitærede Minister vilde navnlig i dette Tilfælde være enig med mig i, at der maatte tages stærke Forholdsregler. Jeg mener, at man ikke behøver at frygte for, at den høitærede Minister jo nok vilde instruere sine Embedsmænd, naar det blev lagt i disse Myndighedsers Hænder at foretage saadanne Undersøgelser, saa at de ikke vilde misbruge dem. Jeg er af den Mening, at baade Billighed og Respekthed maatte kræve, at man ligesaa godt paa den ene som paa den anden Side burde tage de Forholdsregler, der vare nødvendige til Forebyggelse af Smittens Udbredelse. Det er jo derfor, at dette Lovforslag er forelagt, og jeg kan ikke tro Andet, end at den høitærede Minister ønsker og mener, at der skulde tages saadanne Forholdsregler, som kunde være gavnlige i saa Henseende. Det forekommer mig unideltid rigtig nok, at det ikke er billigt og retferdigt ligesom at springe over Gjerdet, hvor det er lavest, og det er derfor, jeg har troet, at man burde tage det spøge Røn i Forsvar i denne Retning. Hvorfra stammer egentlig dette store Samsundsonde, er det oprindelig fra Fruentimmerne, eller er det maaste ikke allerstærkest fra Mandfolkene? Det er vistnok ikke saa sjældent, at et Mandfolk bliver smittet ved en Leilighed og skjuler sin Sygdom. Det er nok muligt, at det heller ikke er saa sjældent, at et meget uskyldigt Fruentimmer bliver smittet under et faldt Høgtæskabstilbud eller ved andre lignende Lokkemidler. Hvorledes gaar det da et

saadant staffels Fruentimmer? Hvis hun føler, at hun er smittet, saa forstaaer hun strax, at hun er forført, og at det Mandfolk, der har smittet hende, kun har havt slette Hensigter. Dette kan træffe baade den Rige og den Fattige, og det træffer maaste ikke saa sjældent i finere Huse. Hvorledes gaar det nu med en saadan smitsom Sygdom? Er det ikke Tilfældet, at Enhver især skjuler en saadan affkyelig Sygdom for sin Familie, saa længe han kan, og er det derfor ikke nødvendigt at tage saa skarpe Forholdsregler i den Henseende som muligt? Hele Familjens Ljener og Ljenerinder kunne jo blive ulykkelige derved. Jeg tror, at den høitærede Minister, naar han vil lægge sig dette paa Hjerte og tænke nøiere over, hvad jeg har sagt, vil komme til samme Tanke som jeg. Jeg tvivler ikke om, at det er en meget vanskelig Sag at komme til Opdagelse i denne Henseende; men derfor er det ogsaa, at jeg har villet stille et saadant Forslag, hvorved der kunde gives Anledning til, at Vedkommende selv maaste lettere vilde angive, at de led af en saadan Sygdom. Det er vistnok ikke saa sjældent Tilfældet, at den bliver bragt fra den ene Side over paa den anden, og at den mest uskyldige faar Skyld for, at det er ham, der oprindelig har ført Sygdommen ud. Jeg skal dog endnu tillade mig til Sagens 3die Behandling at stille et saadant Forslag, da der er flere Medlemmer, der ønske at deltage deri.

J. Madsen: De Lovf., der have beoget mig til at stille Underændringsforslagene under Nr. 2, 3 og 4, ere ikke bleve havede ved de Udtalelser, som jeg har hørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Minestad) og af den høitærede Justitsminister, men derimod ere de bleve endnu mere bestræbte. Det kan godt være, at jeg ikke har truffet det Rette ved mine Forslag, men jeg tror heller ikke, at Udvalget har truffet det Rette. Jeg vil for det Første bemærke, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har sagt, og det Samme er gjentaget af den høitærede Justitsminister, at Straffelovens § 300 bestemmer en almindelig Erstatningspligt, da forekommer det mig, at en Erstatningspligt ikke behøver at indføres i denne Lov; thi, naar man gjør Straffelovens § 181 anvendelig paa disse Forseelser, synes jeg, at det igjen følger af denne Paragrafs Umvindelighed, at § 300 ogsaa kan anvendes. De Betænkeligheder, som jeg har ved at fastsætte en saadan Erstatningspligt dels for de Mødre, der udsætte deres Børn i Pleie, og dels for de Fattige bestyrkere, der bruge den samme Fremgangsmaade, ere for det Første den, at de Mødre, der udsætte deres Børn i Pleie, sædvanligvis Intet have at betale med, og naar de ikke kunne betale, og der saa efter Loven paahviler dem en Erstatningspligt, paa hvilken Maade skulle de da